32006R1931

30.12.2006 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 405/1

REGULAMENTUL (CE) NR. 1931/2006 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre şi de modificare a dispoziţiilor Convenţiei Schengen

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 62 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratat ([1]),

întrucât:

(1) Necesitatea de a elabora norme pentru micul trafic de frontieră, în scopul consolidării cadrului juridic comunitar de reglementare a frontierelor externe a fost evidenţiată în comunicarea Comisiei intitulată „Spre o gestiune integrată a frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene". Consiliul a confirmat această necesitate la 13 iunie 2002 prin aprobarea „Planului de gestionare a frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene", care a fost ulterior aprobat de Consiliul European de la Sevilla din 21 şi 22 iunie 2002.

(2) Este în interesul Comunităţii extinse să se asigure că frontierele cu vecinii săi nu constituie o barieră în calea comerţului, a schimburilor sociale şi culturale, şi nici în calea cooperării regionale. În consecinţă, ar trebui să se instituie un regim eficient pentru micul trafic de frontieră.

(3) Regimul specific micului trafic de frontieră constituie o derogare de la normele generale de reglementare a controlului persoanelor la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, care sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ([2]).

(4) Comunitatea ar trebui să stabilească criteriile şi condiţiile care trebuie respectate la facilitarea trecerii frontierelor terestre externe ale statelor membre pentru persoanele cu reşedinţa în zonele de frontieră, în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră. Aceste criterii şi condiţii ar trebui să asigure un echilibru între, pe de o parte, facilitarea trecerii frontierei pentru persoanele de bună credinţă cu reşedinţa în zonele de frontieră, care au motive legitime de a trece frecvent o frontieră externă terestră şi, pe de altă parte, necesitatea de a împiedica imigraţia ilegală şi de a contracara potenţialele ameninţări de securitate prezentate de activităţi infracţionale.

(5) Ca normă generală, în scopul de a evita orice abuz, ar trebui să se elibereze un permis de trecere locală a frontierei numai persoanelor care au reşedinţa legală de cel puţin un an în zona de frontieră. Pe de altă parte, acordurile bilaterale încheiate între statele membre şi ţările terţe vecine pot prevedea o perioadă de reşedinţă mai îndelungată. În cazuri excepţionale şi justificate corespunzător, precum cele referitoare la minori, la o schimbare a situaţiei familiale sau la o moştenire de terenuri, aceste acorduri bilaterale pot prevedea, de asemenea, o perioadă de reşedinţă mai scurtă.

(6) Permisul de trecere locală a frontierei ar trebui să fie eliberat locuitorilor zonelor de frontieră, indiferent dacă aceştia sunt supuşi sau nu obligativităţii vizelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi trebuie să deţină viză pentru trecerea frontierelor externe şi a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi sunt exoneraţi de această obligaţie ([3]). Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat coroborat cu Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului ([4]) de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001, care are ca obiectiv exonerarea de obligativitatea vizelor pentru locuitorii zonelor de frontieră care beneficiază de regimul specific micului trafic de frontieră instituit prin prezentul regulament. În consecinţă, intrarea în vigoare a prezentului regulament poate avea loc numai împreună cu regulamentul de modificare menţionat anterior.

(7) Comunitatea ar trebui să stabilească criterii şi condiţii specifice de eliberare a permiselor de trecere locală a frontierei pentru locuitorii zonelor de frontieră. Aceste criterii şi condiţii ar trebui să fie compatibile cu condiţiile de intrare impuse locuitorilor zonelor de frontieră care trec o frontieră terestră externă în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră.

(8) Dreptul de liberă circulaţie de care beneficiază cetăţenii Uniunii şi membrii familiilor acestora, precum şi drepturile echivalente de care beneficiază resortisanţii ţărilor terţe şi membrii familiilor acestora, în temeiul unor acorduri încheiate între Comunitate şi statele membre ale acesteia, pe de o parte, şi ţările terţe în cauză, pe de altă parte, nu ar trebui să fie afectate de instituirea, la nivel comunitar,

([1]) Avizul Parlamentului European din 14 februarie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) şi Decizia Consiliului din 5 octombrie 2006.
([2]) JO L 105, 13.4.2006, p. 1.
([3]) JO L 81, 21.3.2001, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 851/2005 (JO L 141, 4.6.2005, p. 3).
([4]) JO L 29, 3.2.2007, p. 10.

a unor norme privind micul trafic de frontieră. Cu toate acestea, atunci când trecerea frontierei este facilitată pentru locuitorii zonelor de frontieră în temeiul regimului micului trafic de frontieră și implică un control mai puțin sistematic, trecerea frontierei ar trebui să fie facilitată, de drept, pentru orice persoană care beneficiază de dreptul comunitar la liberă circulație, care are reședința în zona de frontieră în cauză.

(9) Pentru punerea în aplicare a regimului specific micului trafic de frontieră, statele membre ar trebui să fie autorizate să mențină sau să încheie, după caz, acorduri bilaterale cu țări terțe vecine, sub rezerva ca aceste acorduri să fie în conformitate cu normele stabilite prin prezentul regulament.

(10) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor specifice aplicabile pentru Ceuta și Melilla, astfel cum se menționează în Declarația Regatului Spaniei privind orașele Ceuta și Melilla din Actul final al Acordului de aderare a Regatului Spaniei la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen, la 19 iunie 1990 ([1]).

(11) Statele membre ar trebui să aplice sancțiuni, astfel cum sunt prevăzute în legislația națională, locuitorilor zonelor de frontieră care abuzează de regimul specific micului trafic de frontieră instituit prin prezentul regulament.

(12) Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament. Acest raport ar trebui să fie însoțit, în cazul în care este necesar, de propuneri legislative.

(13) Prezentul regulament respectă drepturile și libertățile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

(14) Având în vedere faptul că obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea criteriilor și condițiilor de instituire a unui regim specific micului trafic de frontieră la frontierele terestre externe, are o influență directă asupra acquis-ului comunitar referitor la frontierele externe și, prin urmare, nu poate fi realizat în mod suficient de către statele membre și, datorită dimensiunilor și efectelor prezentului regulament, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

(15) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu prevede obligații pentru aceasta și nu i se aplică. Având în vedere că prezentul regulament se întemeiază pe acquis-ul Schengen, în conformitate cu dispozițiile titlului IV partea a treia din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat anterior, în termen de șase luni de la data adoptării prezentului regulament, transpunerea sau nu a prezentului regulament în dreptul său intern.

(16) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, asigurării respectării și dezvoltării *acquis*-ului Schengen ([2]), care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 litera (A) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([3]) privind anumite modalități de aplicare a acestui acord.

(17) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ([4]). Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament care nu prevede obligații pentru acesta și nu i se aplică.

(18) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen ([5]). Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament care nu prevede obligații pentru aceasta și nu i se aplică.

(19) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 litera (A) din Decizia 1999/437/CE interpretat în coroborare cu articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2004/849/CE ([6]) și cu articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2004/860/CE ([7]).

([1]) JO L 239, 22.9.2000, p. 69.

([2]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

([3]) JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

([4]) JO L 131, 1.6.2000, p. 43. Decizie modificată prin Decizia 2004/926/CE (JO L 395, 31.12.2004, p. 70).

([5]) JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

([6]) Decizia 2004/849/CE a Consiliului din 25 octombrie 2004 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 368, 15.12.2004, p. 26).

([7]) Decizia 2004/860/CE a Consiliului din 25 octombrie 2004 referitoare la semnarea, în numele Comunității Europene, și la aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 370, 17.12.2004, p. 78).

(20) Articolul 4 litera (b) și articolul 9 litera (c) din prezentul regulament constituie dispoziții care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezentul regulament instituie un regim specific micului trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și în acest scop introduce un permis de trecere locală a frontierei.

(2) Prezentul regulament autorizează statele membre să încheie sau să mențină acorduri bilaterale cu țări terțe vecine în scopul punerii în aplicare a regimului specific micului trafic de frontieră instituit prin prezentul regulament.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor de drept comunitar și de drept național care se aplică resortisanților țărilor terțe cu privire la:

(a) ședere de lungă durată;

(b) accesul la o activitate economică și exercitarea unei asemenea activități;

(c) aspecte vamale și fiscale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „frontieră terestră externă” înseamnă frontiera terestră comună dintre un stat membru și o țară terță vecină;

2. „zonă de frontieră” înseamnă o zonă care nu se întinde mai mult de treizeci de kilometri de la frontieră. Localitățile care trebuie să fie considerate drept zonă de frontieră sunt precizate de statele în cauză în acordurile lor bilaterale astfel cum sunt menționate la articolul 13. Cu toate acestea, orice parte a uneia dintre aceste localități situată la peste treizeci de kilometri, dar la mai puțin de cincizeci de kilometri de linia de frontieră este considerată ca aparținând zonei de frontieră;

3. „mic trafic de frontieră” înseamnă trecerea periodică a unei frontiere terestre externe de către locuitorii zonelor de frontieră, pentru a rămâne într-o zonă de frontieră, de exemplu din motive sociale, culturale sau economice justificate, sau din motive de ordin familial, pentru o perioadă care nu depășește limita stabilită prin prezentul regulament;

4. „persoane care beneficiază de dreptul comunitar la liberă circulație” înseamnă:

   (i) cetățenii Uniunii, în sensul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, precum și resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE [1];

   (ii) resortisanții țărilor terțe și membrii familiilor acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate între Comunitate și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și aceste țări terțe, pe de altă parte, beneficiază de drepturi privind libera circulație echivalente cu dreptul cetățenilor Uniunii;

5. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și care nu este intră sub incidența punctului (4);

6. „locuitor al zonei de frontieră” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care are reședința legală în zona de frontieră a unei țări vecine cu un stat membru pentru o perioadă precizată în acordurile bilaterale menționate la articolul 13, care este de cel puțin un an. În cazuri excepționale și justificate corespunzător, precizate în aceste acorduri bilaterale, o perioadă de reședință mai mică de un an poate fi, de asemenea, considerată adecvată;

7. „permis de trecere locală a frontierei” înseamnă un document specific, astfel cum este instituit prin capitolul III, care autorizează locuitorii zonelor de frontieră să treacă o frontieră terestră externă în temeiul regimului micului trafic de frontieră;

8. „Convenția Schengen” înseamnă Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor membre ale Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune [2].

---

[1] Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul cetățenilor Uniunii și al membrilor familiilor acestora de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre (JO L 158, 30.4.2004, p. 77; versiune rectificată în JO L 229, 29.6.2004, p. 35).

[2] JO L 239, 22.9.2000, p. 19. Convenție modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1160/2005 al Parlamentului European și Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 18).

CAPITOLUL II

REGIMUL SPECIFIC MICULUI TRAFIC DE FRONTIERĂ

Articolul 4

Condiții de intrare

Locuitorii zonelor de frontieră pot trece frontiera terestră externă a unui stat membru vecin în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră, cu condiția ca aceștia:

(a) să fie în posesia unui permis de trecere locală a frontierei și, dacă acordurile bilaterale relevante menționate la articolul 13 cel puțin un document de călătorie valabil, în măsura în care această condiție este prevăzută prin;

(b) să nu fie semnalați în cadrul Sistemului de Informații Schengen (SIS) spre refuzul intrării;

(c) să nu fie considerați o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia din statele membre și în special să nu fie semnalați în bazele de date naționale naționale spre refuzul intrării din aceleași motive.

Articolul 5

Durata șederii în zona de frontieră

Acordurile bilaterale menționate la articolul 13 precizează durata maximă autorizată pentru fiecare ședere neîntreruptă efectuată în cadrul regimului specific micului trafic de frontieră, care nu poate depăși trei luni.

Articolul 6

Controalele la intrare și la ieșire

(1) Statele membre supun locuitorii zonelor de frontieră unor controale la intrare și la ieșire pentru a se asigura că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4.

(2) Pe permisul de trecere locală a frontierei în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră nu se aplică ștampila de intrare sau de ieșire.

(3) Alineatul (1) nu aduce atingere articolului 15.

CAPITOLUL III

PERMISUL DE TRECERE LOCALĂ A FRONTIEREI

Articolul 7

Instituirea unui permis de trecere locală a frontierei

(1) Se instituie un permis de trecere locală a frontierei.

(2) Valabilitatea teritorială a permisului de trecere locală a frontierei se limitează la zona de frontieră a statului membru emitent.

(3) Permisul de trecere locală a frontierei include o fotografie a titularului și cuprinde cel puțin următoarele informații:

(a) numele, prenumele, data nașterii, cetățenia și locul de reședință al titularului permisului;

(b) autoritatea emitentă, data eliberării și perioada de validitate;

(c) zona de frontieră în care este autorizat să circule titularul permisului;

(d) numărul (numerele) documentului (documentelor) de călătorie valabil(e), astfel cum se menționează la articolul 9 litera (a), care conferă titularului dreptul de a trece frontierele externe.

Permisul menționează în mod clar că titularul nu este autorizat să se deplaseze în afara zonei de frontieră și că orice utilizare abuzivă este pasibilă de sancțiunile prevăzute la articolul 17.

Articolul 8

Elemente de securitate și specificații tehnice aferente permisului de trecere locală a frontierei

(1) Elementele de securitate și specificațiile tehnice ale permisului de trecere locală a frontierei respectă dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe [1].

(2) Statele membre comunică atât Comisiei cât și celorlalte state membre un model de permis de trecere locală a frontierei întocmit în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 9

Condiții de eliberare

Permisul de trecere locală a frontierei poate fi eliberat rezidenților din zonele de frontieră care:

(a) posedă un document sau documente de călătorie valabil(e), astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (3) litera (a) din Convenția Schengen, care le conferă dreptul de a trece frontierele externe;

(b) prezintă documente care dovedesc statutul lor de locuitori ai zonei de frontieră și care dovedesc existența unor motive legitime pentru trecerea frecventă a unei frontiere terestre externe în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră;

(c) nu au fost semnalați în cadrul SIS spre refuzul intrării;

[1] JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

(d) nu sunt considerați drept o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia dintre statele membre și, în special, nu au fost semnalați în bazele de date naționale ale statelor membre spre refuzul intrării din aceleași motive.

Articolul 10

Valabilitatea

Permisul de trecere locală a frontierei este valabil cel puțin un an și cel mult cinci ani.

Articolul 11

Taxe de eliberare

Taxele corespunzătoare cheltuielilor administrative de prelucrare a cererii de permis de trecere locală a frontierei nu depășesc taxele percepute pentru prelucrarea cererilor de viză pentru ședere scurtă cu intrări multiple.

Permisul de trecere locală a frontierei poate fi eliberat în mod gratuit.

Articolul 12

Modalități de eliberare

(1) Permisul de trecere locală a frontierei poate fi eliberat fie de consulate, fie de orice autoritate administrativă a unui stat membru desemnată în cadrul acordurilor bilaterale menționate la articolul 13.

(2) Statele membre țin un registru central al permiselor de trecere locală a frontierei care sunt solicitate, eliberate, prelungite, anulate sau retrase și desemnează un punct de contact național responsabil cu furnizarea de îndată, la cererea altor state membre, a informațiilor cu privire la permisele introduse în acest registru.

CAPITOLUL IV

PUNEREA ÎN APLICARE A REGIMULUI SPECIFIC MICULUI TRAFIC DE FRONTIERĂ

Articolul 13

Acorduri bilaterale între statele membre și țările terțe vecine

(1) În scopul punerii în aplicare a regimului specific micului trafic de frontieră, statele membre sunt autorizate să încheie acorduri bilaterale cu țările terțe vecine în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament.

De asemenea, statele membre pot menține acordurile bilaterale existente cu țările terțe vecine în domeniul micului trafic de frontieră. În măsura în care astfel de acorduri sunt incompatibile cu prezentul regulament, statele membre în cauză modifică acordurile în cauză astfel încât să se elimine incompatibilitățile constatate.

(2) Înainte de a încheia sau modifica orice acord bilateral în domeniul micului trafic de frontieră cu o țară terță vecină, statul membru în cauză consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acordului cu prezentul regulament.

În cazul în care Comisia consideră că acordul este incompatibil cu prezentul regulament, aceasta informează de îndată statul membru în cauză în acest sens. Statul membru ia toate măsurile necesare pentru a modifica acordul menționat într-un termen rezonabil, astfel încât să se elimine incompatibilitățile constatate.

(3) Atunci când Comunitatea sau statul membru în cauză nu au încheiat un acord general de readmisie cu o țară terță, acordurile bilaterale în domeniul micului trafic de frontieră încheiate cu această țară terță prevădfacilitarea readmisiei persoanelor despre care se constată au utilizat abuziv regimul specific micului trafic de frontieră, astfel cum este instituit prin prezentul regulament.

Articolul 14

Comparabilitatea tratamentului

În acordurile bilaterale menționate la articolul 13, statele membre se asigură că țările terțe acordă persoanelor care beneficiază de dreptul comunitar la libera circulație, precum și resortisanților țărilor terțe care rezidă în mod legal în zona de frontieră a statului membru în cauză un tratament cel puțin comparabil cu cel acordat locuitorilor zonei de frontieră a țării terțe în cauză.

Articolul 15

Facilitarea trecerii frontierei

(1) Acordurile bilaterale menționate la articolul 13 pot prevedea dispoziții de facilitare a trecerii frontierei, în temeiul cărora statele membre:

(a) instituie puncte speciale de trecere a frontierei, rezervate locuitorilor zonelor de frontieră;

(b) rezervă culoare speciale pentru locuitorii zonelor de frontieră la punctele obișnuite de trecere a frontierei sau

(c) luând în considerare circumstanțele locale și, cu titlu excepțional, în cazul în care există o necesitate deosebită, autorizează locuitorii zonelor de frontieră să treacă frontiera terestră externă a acestora în puncte stabilite, altele decât punctele de trecere autorizate și în afara orelor stabilite.

(2) În cazul în care un stat membru decide facilitarea trecerii frontierei pentru locuitorii zonelor de frontieră, în conformitate cu alineatul (1), acesta facilitează trecerea frontierei, de drept, oricărei persoane care beneficiază de dreptul comunitar la liberă circulație și care are reședința în zona de frontieră în cauză.

(3) În punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1) litera (a), precum și în culoarele speciale menționate la alineatul (1) litera (b), persoanele care trec în mod regulat frontiera și care, din acest motiv, sunt cunoscute de către polițiștii de frontieră, sunt supuse, în general, numai unui control prin sondaj.

Aceste persoane sunt supuse unor controale amănunțite din când în când, inopinat și la intervale neregulate.

(4) În cazul în care un stat membru decide să faciliteze trecerea frontierei de către locuitorii zonelor de frontieră în conformitate cu alineatul (1) litera (c):

(a) permisul de trecere locală a frontierei cuprinde, pe lângă informațiile impuse în temeiul articolului 7 alineatul (3), informații detaliate referitoare la locul și la circumstanțele în care se autorizează trecerea frontierei terestre externe;

(b) statul membru în cauză efectuează controale prin sondaj și desfășoară o supraveghere regulată astfel încât să împiedice trecerea neautorizată a frontierei.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16

Ceuta și Melilla

Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere regimurilor specifice care se aplică orașelor Ceuta și Melilla, astfel cum sunt menționate în Declarația Regatului Spaniei privind orașele Ceuta și Melilla, cuprinsă în Actul final al Acordului de aderare a Regatului Spaniei la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.

Articolul 17

Sancțiuni

(1) Statele membre se asigură ca orice utilizarea abuzivă a regimului specific micului trafic de frontieră, astfel cum este instituit prin prezentul regulament și pus în aplicare prin acordurile bilaterale menționate la articolul 13, face obiectul sancțiunilor prevăzute de legislația națională.

(2) Aceste sancțiuni sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare și includ posibilitatea anulării și revocării permiselor de trecere locală a frontierei.

(3) Statele membre țin un registru al tuturor cazurilor de utilizare abuzivă a regimului specific micului trafic de frontieră și al sancțiunilor aplicate în conformitate cu alineatul (1). Aceste informații se transmit la fiecare șase luni celorlalte state membre și Comisiei.

Articolul 18

Raportul privind regimul specific micului trafic de frontieră

Până la 19 ianuarie 2009, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare și funcționarea regimului specific micului trafic de frontieră astfel cum este instituit prin prezentul regulament și pus în aplicare prin acordurile bilaterale încheiate sau menținute în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. Acest raport este însoțit, în cazul în care este necesar, de propuneri legislative adecvate.

Articolul 19

Notificarea acordurilor bilaterale

(1) Comisiei îi sunt notificate de către statele membre toate acordurile bilaterale menționate la articolul 13, precum și orice denunțare sau modificare a acestor acorduri.

(2) Comisia pune la dispoziția statelor membre și a publicului informațiile notificate în conformitate cu alineatul (1) prin publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau prin orice alte mijloace adecvate.

Articolul 20

Modificarea dispozițiilor Convenției Schengen

Dispozițiile articolului 136 alineatul (3) din Convenția Schengen se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Alineatul (2) nu se aplică acordurilor bilaterale referitoare la micul trafic de frontieră, astfel cum sunt menționate la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (*).

(*) JO L 405, 30.12.2006, p. 1. Rectificat în JO L 29, 3.2.2007, p. 3.”

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Bruxelles, 20 decembrie 2006.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA